

AURELIAN SÂRBU

ECOUL UNUI CEAS

mă simt rău secat
pus vamă istorisirilor mele
desore întoarceri interzise
la vârsta dintâi a cuvintelor
sămânță cu naștere repetată
memorie ce tot urcă
dintr-un șir nesfârșit de aduceri-aminte
strecurându-mi uitarea
peste sufletul despărțit de trup

PORTRET ÎN OGLINDĂ

suport absența revoltei
împotriva deselor tăceri

răzvrătirea e cântec în coloană infinită
nu văicăreală de lup alungat din haită
după ce și-a pierdut colții în vânători regale

penitent și spășit
ridicându-mă din îngenunchieri
lacrimii îi voi înălța pe umeri statuie

CALENDAR

e vremea zăpezilor
ar trebui să ne iubim acum
când dăm ocol tăcerii
să ne rămână sub zăpezi ecoul
așa cum firul de grâu
așteaptă să se facă pâine

NOAPTE POLARĂ

n-am ținut pasul cu nimeni
fiecare discerne felurit lumina
când noaptea-i zi pe dos

porțile lumii-s zăvorâte din sminteală
în cumpănă-i urcușul pe buza prăpastiei
doar acvila-l veghează pe cel îndrăzneț
ajuns în pisc
să-i învelească trupul căzut sub zăpezi
și să-l încoroneze cu-o pană din zborul lui înalt

ICOANĂ SUB PLEOAPE

s-au rărit și s-au scurtat drumurile înainte
lungi au rămas în amurg cele îndărat –
încețoșate priveliști
melancolii în preajma somnului
destrămate în vârste

tu lasă-ți icoana sub pleoapele mele –
rugăciune-n culorile toamnei
perdea la fereastră
să-ți zăvorăsc lumina în odaie
și parfumul palmelor
alunecând tandru pe obrazul meu cerșetor

LĂMPAȘUL DIN GRINDĂ

nu-i rânduială limpede în șirul zilelor
e tulbure liniștea
pașii-mi sunt ca volbura apelor
în drum întors spre izvoare
(rugăciuni goale către zei fără chip
o lume din lut nu îndeajuns frământat
în graba olarului)

cern de prin cenușile cerului
spaime și stele culese în fugă

când amurgul stă să coboare
peste lămpașul meu din grindă

VECERNIE

nu deslușesc niciun drum
pășesc buimac
și strig între ziduri
tăcerile mele întruna

pădurea din jur e prea deasă
să mă strecur pândit de vânători
la loc de poiană

am stins lumânarea
stau pitit sub podul cerului
să nu mă vadă umbra

STATUIA MÂINILOR MELE

am rămas oglinda icoanei tale
la închinare

te-am așezat la răscrucea drumurilor
să alungi vârcolacii
și umbrele din lumină

tâlhărit de suflet
mi-am înstrăinat libertatea
pe zidurile cu care m-am împrejmuit

FRIGUL AMURGULUI

fără fir ariadnic
rămas captiv în labirint
minotauri mă cer jertfă

un sfinx pripășit în calea pribegilor
mă ispitește cu întrebări
depre ceruri ascunse ochiului meu cercetător –
din oglindă îmi vin îndoielnice răspunsuri

zăvorul ruginit al porților cetății
mă strivește cu răs hohotind și-mi dă osândă
înaintea podului despărțitor de lumi
gând tulbure
frigul amurgului
calea deșertului

REVERIE HIBERNALĂ

miros dulce-amețitor de iarnă

cobor alene pleoapele
picotind la focul din vatră –
fugare nostalgii printre scânteii

pare că leneșe văpăi desenează-n odaie
balet de fantome cu lascive unduiri

fulgi de nea bat la ferestre
în zori să deschid cărare printre nămeți
până la poartă

e iarnă în pretutindenea mea

ÎN FAȚA OGLINZII

lumile de departe
vor rămâne ascunse în tăcerile lor
de teama neputinței minții mele ca stavilă

mai lesne-mi par înfrângerile trupului
ale sufletului sunt neîndurătoare –
nu le pot duce
nu-i cale de-ntors din spaime

în fața oglinzii libertatea mi-e înșelătoare
nedeslușită în smoala din dosul ei

DIN DEPĂRTARE

ce drum lung ai pierdut
nu ne vom întâlni pe scurtătură

plouă pe vale
nu ne potrivim glasul

nu veni cu pas grăbit
pe poteca ce ne desparte zările

